

end igjennem Bestemmelsen, saaledes som den nu findes i Lovforslaget. Men endelig har jeg den væsentlige Grund til bestemt at fastholde det af mig stillede Forslag, at jeg ikke er bemyndiget til at gaae ind paa en, ogsaa i mine Tanker, saa væsentlig Formindsfælse af Statstilshyret med Skolevæsenet, som Forslagets nuværende Redaction vilde medføre.

Krieger: Seg maa aldeles tiltræde de Grunde, som den høitærede Indenrigsminister har gjort gjældende for det af ham stillede Forslag, mod hvilket der er gjort Indsigelse af et æret Medlem. Det forekommer mig, at det er ganske klart, at denne Lov, som væsentlig er lagt an paa at skulle samle de nu gjældende Bestemmelser i Forbindelse med at skulle optage saadanne Udbudelser af den kommunale Myndighed, om hvilke der saa at sige var almindelig Samstemning, vilde blive aldeles forrykket, naar man vilde prøve paa at benytte den til en saadan Kuldkastelse af de Grundsatninger, der ere gjældende med Hensyn til Skolevæsenets Bestyrelse, som vistnok vilde finde Sted, naar den meget uklare Bestemmelse i det foreliggende Lovforslag bliver staaende uforandret. — Hvad angaaer de øvrige Punkter, om hvilke der har fundet en Samtale Sted mellem den høitærede Minister og mig, da skal jeg efter Sagens hele Stilling ikke nu indlade mig videre paa dem, men kun omtale et eneste af dem, med Hensyn til hvilket det ikke gjælder om den rette Forstaaelse af selve Lovforslaget. Det er mig naturligviis umuligt at benægte, at det factiif kan have fundet Sted, at en enkelt Mands Skatteansættelse efter en anden Mands Klage er bleven sat op, uden at samtidigt hele Rigningen er bleven omgjort. Det er Noget, som den høitærede Minister har bedre Leilighed til at erfare, og, at det virkelig har været Tilfældet, har jeg ogsaa hørt af et æret Medlem. Seg maa imidlertid tillade mig at troe, at det er aldeles urigtigt. Seg kan ikke Andet end fastholde den Opfattelse af den gjældende Lovgivning,

at det ligger i hele Rigningens Vedtagelse og Fremlæggelse til Eftersyn, at man skal være sikret imod, at der bag Ens Ryg finder Forhøielser Sted. Naar man siger, at, hvis ikke det skeer, opnaaes ikke den hele Hensigt, saa svarer jeg dertil, at Formaalet kan opnaaes paa to Maader. Naar En klager over en Andens Ansættelse, da kan Formaalet opnaaes derved, at den Vedkommende bliver sat op, men ogsaa derved, at Andre blive satte ned. Jeg finder, at det strider mod Rigningens hele Charakter, naar det skal gaae an uden Forhandling med Vedkommende at sætte hans Bidrag op. Jeg troer, at det var bedre at faae denne Bestemmelse ud af Lovforslaget og lade det gaae efter de hidtil gjældende Regler; kan det da efter disse forsvares at sætte Nogens Bidrag op, ja, lad det saa skee; jeg troer rigtignok, at det er uforsvarligt. Jeg troer i alt Fald ikke, at det er forsvarligt at give en saadan udtrykkelig Regel, uden tillige at fastsætte en nærmere Bestemmelse om, at der skal gives den Vedkommende Leilighed til at ytre sig, Noget, som man jo har i Maskineriet for Indkomstbestatningen, men som man ikke har kunnet komme til i denne Lov, hvor man ikke har villet gaae ind paa Enkeltheder. Det er et saa vigtigt Punkt, at jeg særligt vil lægge Thinget det paa Sinde. Jeg skal endnu kun for et enkelt Endringsforslag anføre en Grund, som jeg ikke troer er bleven fremsat; det er det militaire Forslag, om jeg saa maa kalde det, Forslaget til § 21. Saaledes som jeg allerede tidligere har fremhævet, erkjender jeg ikke, at man paa alle Punkter med Føie kan drage Paralleler mellem Land og By. Landet har de to kommunale Autoriteter, Kjøbstaden har kun den ene, kort sagt, der er mange Punkter, hvor der er Forskjel; men her er et Forhold, hvor der ikke er nogen samhelst rimelig Grund til at gjøre Forskjel, og saaledes som Kjøbstadcommunallovsforslaget foreligger, bestaaer den her omhandlede Afgiftsfrihed i Byerne, og det vilde saa unægtelig være besynderligt, om man for Landets Vedkommende, hvor dette Punkt